

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget omfatter følgende ændringer:

I. Ændring af Kap. IV. Enkepension, således at reglerne også omfatter enkemænd.

II. Justering af de i § 4, litra b) og c), og i § 15, stk. 2, fastsatte timetal for den beskæftigelse, der for de månedslønnedes vedkommende er bestemmende for, om de skal være medlemmer af Arbejdsmarkedets Tillægspension, og om der skal betales $\frac{1}{3}$ eller $\frac{2}{3}$ ATP-bidrag.

III. Ændring vedrørende placeringen af Arbejdsmarkedets Tillægspensions midler i aktier.

Ad I.

I den af folketingets arbejdsmarkedsudvalg den 25. maj 1977 afgivne tillægsbetænkning over forslag – L 166 – til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension – nu lov nr. 231 af 2. juni 1977 – bemærkedes det:

»Under samrådet har arbejdsministeren oplyst, at han agter at optage forhandlinger med ATP's bestyrelse for at få problemet med ligestilling mellem mænds og kvinders ret til ægtefællepension under ATP løst«.

I overensstemmelse med den af Tillægspensionsudvalget af 1963 afgivne betænkning og det heri indeholdte lovforslag byggede det i folketings-samlingen 1963–64 fremsatte forslag til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension på fuld individuel ligestilling mellem alle lønmodtagere – kvinder og mænd, gifte og ugifte – med ensartede bidrag for beskæftigelse af samme varighed og ydelse af egenpension fra samme pensionsalder og beregnet efter samme regler, og lovforslaget indeholdt ikke regler om ydelse af nogen form for efterladtepension.

Som resultat af 1. behandlingen i folketinget og senere forhandlinger fremsatte arbejdsministeren imidlertid ændringsforslag til 2. behandling gående ud på, at den foreslåede ordning suppleredes med de i kap. IV, §§ 11–14, indeholdte regler om ydelse af enkepension under snævre betingelser og i stør-

relse fastsat til halvdelen af den afdøde mands tillægspension jfr. nærmere ændringsforslag nr. 7 i den af folketingsudvalget den 26. februar 1964 afgivne betænkning over forslag til lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og bemærkningerne hertil (Folketingstidende 1963–64, Tillæg B, sp. 274–75 og 281–84). Bl. a. har betingelsen om 10 års anciennitet for den afdøde ægtefælle været ensbetydende med, at der tidligst kunne udbetales enkepension til enker efter medlemmer eller tillægspensionister, der er afgået ved døden efter 1. april 1974. Som følge af, at kvindernes gennemsnitslevialder er længere end mændenes og som følge af beskæftigelsesmæssige og demografiske faktorer har den begrænsede enkepensionsordning bevirket, at der i aktuarmæssig henseende er balance – ligestilling – på bidragssiden mellem kvinder og mænd som grupper betragtet, idet mændenes ATP-bidrag er tilstrækkelige til at finansiere såvel mændenes egenpensioner som enkepensionerne. Kvindegruppens bidrag medgår til finansiering af dens egenpensioner, og indførelse af enkemandspension vil således kræve overførsel af præmiereserver fra mands- til kvindegruppen.

I de overvejelser, der for tiden foregår om strukturen af hele det fremtidige offentlige pensionsystem, indgår bl. a. spørgsmålet om ægtefællepension. Efter nyere pensionspolitiske synspunkter er det på længere sigt ikke uden videre givet, at enkepension skal bevares, respektive enkemandspension indføres. Der kan derfor ikke bortses fra, at der inden for en overskuelig tid også for tillægspensionsordningens vedkommende vil blive rejst spørgsmål om berettigelsen af at opretholde bestemmelser om efterladtepension, eller om det ikke ville være rimeligere som oprindeligt foreslået at tilvejebringe ligestillingen uden hensyn til medlemmets civilstand og anvende alle Arbejdsmarkedets Tillægspensions midler til (større) egenpensioner.

På denne baggrund har arbejdsministeriet sammen med Arbejdsmarkedets Tillægspension overvejet, hvorledes en ligestilling mellem kvinder og mænd med hensyn til ydelser fra tillægspensionsordningen i form af ægtefællepension nu rettest